

1. Referentie

Referentie	Vander Laenen, F. (2008). Van hun kant bekeken: jongeren met gedrags- en emotionele stoornissen over de reactie op druggebruik in hun instelling. <i>Tijdschrift voor Orthopedagogiek, Kinderpsychiatrie en Klinische Kinderpsychologie</i> , 33, 65-77.
Taal	Nederlands
ISBN - ISSN	/
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

De erkenning van het recht op inspraak en participatie van kinderen en jongeren, bij zorgplanning en bij onderzoek, neemt toe. De stem van moeilijk bereikbare jongeren, zoals jongeren met een handicap, wordt nog te weinig gehoord in het debat. Om de noden van een kwetsbare groep jongeren op het vlak van drugpreventie en drughulpverlening te kennen, werd tussen april 2005 en april 2007 een kwalitatief onderzoek uitgevoerd bij 160 jongeren met 'gedrags- en emotionele stoornissen' (GES) die in een residentiële inrichting van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap verblijven in Oost-Vlaanderen. Het standpunt van de jongeren staat centraal in het onderzoek. De jongeren hebben kritiek op hun benadering in de inrichting. Veelal gaat die kritiek ruimer dan het drugspecifieke beleid in de inrichting. De gebruikers willen dat begeleiders meer aandacht besteden aan de oorzaken van hun druggebruik. Heel wat jongeren willen dat begeleiders informatie vertrouwelijk behandelen. De meeste jongeren willen vooral een (behandel) gesprek waarin wederzijdse bereikbaarheid centraal staat.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Welzijn & gezondheid
Trefwoord(en)	Gedrags- en emotionele problemen, druggebruik, preventie, hulpverlening, rechten, welbevinden

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Freya Vander Laenen Vakgroep Strafrecht en Criminologie Universiteit Gent Universiteitsstraat 4 9000 Gent Tel: 09/264.69.47 Fax: 09/264.69.71 Freya.vanderlaenen@ugent.be

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvragen	1) Wat zijn de motieven voor jongeren met gedrags- en emotionele stoornissen voor het gebruiken van drugs? 2) Wat zijn de noden en behoeften van jongeren met gedrags- en emotionele stoornissen op het vlak van drugpreventie?
------------------	--

Hypothesen	/
------------	---

6. Methode

Onderzoeks-methode	Interpretatief onderzoek aan de hand van focusgroeponderzoek .
Onderzochte groep	160 jongeren tussen 12 en 21 jaar, waarvan 131 jongens en 29 meisjes, met gedrags- en emotionele stoornissen die in een residentiële voorziening van het Vlaams Agentschap in Oost-Vlaanderen verblijven.
Bereik	Regionaal

7. Resultaten

Motieven	Opvallend is dat het omgaan met of het vluchten voor problemen, zoals ruzie thuis of zich slecht voelen, en het omgaan met stress de redenen zijn die de deelnemers het meest frequent aanhalen voor het gebruik van middelen.
Noden en behoeften van jongeren.	De gebruikende jongeren hebben een scherpe kritiek op de manier waarop in de instelling gereageerd wordt op druggebruik. In de beleving van de jongeren blijft de reactie teveel beperkt tot controleren en sanctioneren. Zo wordt het behandelgesprek dat volgt op de vaststelling van druggebruik, gekenmerkt door eenrichtingsverkeer. De respondenten hebben het gevoel dat de begeleiders niet geïnteresseerd zijn in hun kant van het verhaal. De jongeren willen dat de begeleiders verder kijken dan het gebruik op zich, opzoek gaan naar oorzaken van het gebruik en vervolgens de oorzaken aanpakken. Verder stellen 26 jongeren expliciet dat ze de begeleiders niet betrouwen en willen ze dat de hulpverleners vertrouwelijker met informatie omgaan. Daarnaast leeft bij de jongeren een gevoel van machteloosheid en machtsongelijkheid. Zo twijfelen de adolescenten of hun mening en aanbevelingen wel in rekening worden gebracht, voelen een aantal jongeren zich behandeld als kleine kinderen, etc. De jongeren geven duidelijk aan dat ze ernstiger genomen willen worden door de begeleiders en willen inspraak en participatiemogelijkheden. Desondanks bovenstaande kritieken hechten heel wat van deze jongeren veel belang aan begeleiding en hulpverlening, maar de hulp die zij zelf willen, verschilt van de hulp die ze hebben gekregen in de instelling. De jongeren benadrukken in de hulp die zij verkiezen, eerst en vooral vertrouwen. Vertrouwen is de basisvoorwaarde waaraan voldaan moet zijn vooraleer jongeren bereid zijn te praten over druggebruik en hulp te zoeken. Als er geen vertrouwen is, dan wordt het tot stand brengen van 'wederzijdse bereikbaarheid' tussen de begeleider en de jongere, voor de jongere althans, onmogelijk. Het is opvallend dat een aantal basiskennmerken die de jongeren toeschrijven aan een goede hulpverlener, sterk overeenkomt met de kenmerken van een hulpverlener binnen de motivationele gespreksvoering: een warme, aanvaardende en empathische therapeut die er zich voor hoedt een machtsstrijd uit te lokken

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

Bibliografie